

داکتر یار محمد کارشناس محیط زیست

بهترین جای گزین برای خشخاش کشت زعفران

زعفران تابستان خشک زمستان فرح بخش را دوست دارد. از آب و هوای کوهستانی هراس ندارد. و لایات شمال شرقی تخار بغلان گاپیسا پروان ساحت پایین پنجشیر از سبب آب و هوای گوارای آنها وهم وجود بارنگی کافی در فصل بهار می توان دلیل سازگاری آن به این مناطق جای مناسب برای کشت زعفران باشد. تحقیقات دانشمندان نزول بارانهای حوت و حمل در کشت زعفران بی نهایت بارزش و مهم اند زیرا باران برگ ها را شاداب نگهداشت مواد غذایی از برگ ها به پیاز و درشت کردن آنها بسیار موثرند. نیاز آبی رشد گیاه زعفران در حدود پنج آبیاری با فاصله داشتن 15 روز نیز بهترین زمان برای آبیاری کشت زعفران گزارش شده است. اما در فاصله ماههای میزان و ثور نیاز آبی زعفران مانند هر گیاه دیگر باید تامین گردد.

بهترین زمان برای آبیاری اول کشت زعفران با توجه به درجه حرارت گرمی هوا محلات سردسیر از 15 الی 20 میزان می باشد. آبیاری دوم که معمولاً 40 روز پس از آبیاری اول اتفاق می افتد از ضروریات این آبیاری این است که باید در اول کود کمپایی یا حیوانی داد کشت را نرم کرد (شخم) و سپس آبیاری صورت گیرد. آبیاری سوم در اول ماه حوت انجام می شود که عملیات خیشاوه علف های هرز زمین را آسان تر می کند.

آبیاری چهارم آن در آخر ماه حوت داده می شود که برای حفظه رطوبت پیاز در خاک مهم است. آبیاری پنجم قبل از زرد شدن برگ های زعفران صورت می گیرد آخرین آبیاری به حساب می آید و معمولاً در ماه حمل صورت می گیرد.

البته کشت نمایشی در ولایت مذکور از طرف مسوولین ریاست زراعت ولایت برای نتیجه خوب قناعت بخشی مردم برای ترویج ضرورت است که نشان دهند که کشت زعفران در ولایت نتیجه خوب برای ترویج بیشتر زعفران در این ولایات داشته باشند.

براری بدست آوردن مقدار مطلوب محصول زعفران نباید رطوبت خاک از حد معین کاهش یابد. میزان تخلیه مجاز رطوبت کشت زعفران به نوع خاک مرحله رشد گیاه بستگی دارد. میزان رطوبت خاک کشت زعفران 60 الی 70 فیصد کمتر نه باشد. کاهش رطوبت خاک باعث پژمردگی گیاه زعفران و کاهش محصول زعفران می شود. چون زعفران گیاهی علوفه ای است آب نقش ساختمانی مهمی در گیاه زعفران ایفا می مند و طوری که 80 الی 70 فصد وزن گیاهی زعفران را آب تشکیل می دهد و اگر میزان از حدی کمتر شود (درون سلو های گیاه زعفران) مرگ سلول و سپس پژمردگی گیاه در نهایت مرگ گیاه را به دنبال خواهد داشت. انتقال املاح در داخل گیاه به عهده آب است. خیلی از املاح از طریق حل شدن در آب وارد گیاه می شوند و مورد استفاده گیاهان قرار می گیرد، مثلاً تمامی کودها باید با آب حل شوند تا بتوانند در گیاه استفاده شوند. کمبود آب در گیاه زعفران باعث توقف رشد، و ادامه این کمبود منجر به اختلالات برگشت ناپذیر می گردد و گاهی هم موجب مرگ گیاه می شود. میزان مصرف آب در گیاه زعفران بین 300 تا 1000 گرام آب می باشد. وقتیکه گیاه زعفران در حالت رشد است پیوسته آب از زمین جذب کرده و از برگ ها آن آب را تبخیر می کند.

مدرک

ویکی پدیا